

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 28. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: fredag den 15. april
Tidspunkt: kl. 10.00
Sted: vær. 2-133

Til stede: Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Jan E. Jørgensen (V), Christina Egelund (LA), Anne Paulin (S), Lars Aslan Rasmussen (S), Søren Søndergaard (EL), Nikolaj Villumsen (EL) og Holger K. Nielsen (SF).

Desuden deltog: udenrigsminister Kristian Jensen.

Kenneth Kristensen Berth fungerede som formand under hele mødet.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3460 (udenrigsanliggender) den 18. april 2016

Udenrigsministeren orienterede om, at punkterne på rådsmødet vedrørende udenrigsanliggender den 18. april 2016 alle var til orientering.

1. Eksterne aspekter af migration

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3460 – bilag 2 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (15) – bilag 522 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 128 (udvalgsmødereferat, side 74, senest behandlet i EEU 23/10-15)

Udenrigsministeren: I opfølgning på det seneste møde i Det Europæiske Råd forventes en kort drøftelse af de eksterne aspekter af migration. Det Europæiske Råd besluttede i juni og oktober sidste år at fremme samarbejdet med relevante tredjelande om migration, blandt andet gennem brug af relevante instrumenter inden for udviklings-, handels- og udenrigspolitik.

EU udarbejder i øjeblikket – i tæt samarbejde med medlemslandene – skræddersyede pakker til en række af de største afsenderlande. Arbejdet skal bidrage til en højere hjemsendelsesrate, samtidig med at vi sammen støtter landene i at bekæmpe de bagvedliggende årsager til migration. Sideløbende har EU's udenrigsrepræsentant iværksat højniveau-dialoger med de primære oprindelses- og transitlande for migrationsstrømmene.

Jeg tog selv i december 2015 initiativ til at afholde et møde i København om koblingen mellem tilbagetagelse og udviklingssamarbejde med en række ligesindede lande. Ved den anledning blev det også drøftet, hvordan samarbejdet på området mellem europæiske lande kunne styrkes.

Drøftelserne har resulteret i et holdningspapir med forslag til EU om at styrke samarbejdet på tre områder: 1) etablering af interessefællesskaber på europæisk niveau om specifikke oprindelseslande, 2) en styrket og koordineret diplomatisk indsats samt 3) et styrket samarbejde om frivillig hjemsendelse, reintegration og opbygning af myndighedernes kapacitet. Jeg forventer at nævne ideerne på rådsmødet på mandag.

I forlængelse af drøftelsen på rådsmødet har EU's høje repræsentant taget initiativ til en uformel drøftelse med UNHCR's flygtningehøjkommissær, Filippo Grandi. Dette møde vil være en god mulighed for at drøfte status over implementeringen af EU-Tyrkiet-aftalen og UNHCR's bredere engagement for flygtningesituationen i Europa og globale migrations-spørgsmål.

2. Irak, Syrien og ISIL-strategien

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3460 – bilag 2 (samlentat side 5)

EUU alm. del (15) – bilag 522 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 379 (udvalgsmødereferat, side 488, senest behandlet i EUU 11/2-16)

Udenrigsministeren: Sidste måneds forfærdelige terrorangreb i Belgien viste endnu engang, at ISIL fortsat udgør en alvorlig trussel mod Europas og dermed også mod Danmarks sikkerhed.

Der er tale om en brutal terrorgruppe, som ikke skyer nogen midler for at opnå sit mål om at skabe et islamistisk diktatur. ISIL forbliver også en trussel mod befolkningerne i Syrien og Irak, hvor gruppen fortsat har fodfæste og har sit hovedsæde.

I Syrien kontrollerer ISIL fortsat områder i de centrale og østlige dele af landet, herunder op til grænsen mod Tyrkiet. Når det er sagt, var tilbageerobringen af Palmyra i slutningen af marts et vigtigt symbolsk nederlag for ISIL, der blev fortrængt fra et centralt område i Syrien.

I Irak er ISIL også blevet trængt tilbage fra en række områder af de kurdiske og irakiske sikkerhedsstyrker. Siden befrielsen af Ramadi i december har den irakiske hær nu bl.a. fokus på at genvinde byen Hit.

Det er tegn på, at ISIL svækkes på slagmarken, men i takt med at ISIL indtager en mere defensiv militær rolle, har ISIL foretaget et større antal terrorangreb i Irak. Det må forventes, at dette vil fortsætte, og at ISIL ligeledes vil prøve på at forøge sine angreb uden for regionen, herunder i Europa. Det skal vi forhindre og bekæmpe – og det kan vi selvsagt ikke gøre alene.

Netop derfor har EU en vigtig rolle at spille i bekæmpelsen af ISIL i Syrien, Irak og resten af regionen. EU vedtog i marts sidste år en fælles ISIL-Irak-Syrien-strategi for 2015 og

2016. Strategien indeholder en lang række civile indsatser rettet mod både Syrien og Irak, som bl.a. skal supplere den militære indsats i den internationale koalition mod ISIL.

I lyset af den skærpede terrortrussel mod Europa og den ændrede situation på landjorden i Irak og Syrien har der været ønske om at kigge på anti-ISIL-strategien. Derfor forventer jeg på det kommende rådsmøde, at vi vil modtage en opdatering af strategiens implementering, og at der vil være en drøftelse af vejen frem. Det er vigtigt, at vi løbende i EU drøfter, hvordan EU's rolle kan styrkes og gøres mere effektiv. Fra dansk side vil jeg lægge vægt på, at vi arbejder for at sikre, at de civile indsatser på bedste vis kan supplere og styrke medlemslandenes militære bidrag til koalitionen. For at nedkæmpe ISIL er det afgørende, at vi bringer alle instrumenter i spil på bedste vis – både de militære, de civile og de diplomatiske.

Samtidig vil jeg også benytte lejligheden til at fremhæve Danmarks eget planlagte bidrag til den civile indsats mod ISIL, hvor regeringen til efteråret forventer at lancere et nyt 3-årigt Irak-Syrien-stabiliseringsprogram for 2016 til 2018 på ca. 300 mio. kr. Programmet vil lægge vægt på at støtte områder befriet fra ISIL og forbedre lokalsamfundenes levevilkår i begge lande. Samtidig vil vi fra dansk side blive ved med at støtte op om FN's arbejde for at fremme en politisk løsning på konflikten i Syrien. Og i Irak vil vi bakke op om premierminister Haider al-Abadis inklusive reformdagsorden.

Det nye program vil sikre, at vi også fremover leverer et robust og balanceret bidrag til den internationale indsats mod ISIL og fremmer en positiv udvikling i regionen. Dermed komplementerer Danmarks militære støtte med et solidt civilt bidrag.

Nikolaj Villumsen spurgte, om Tyrkiet reelt ønskede at bidrage til kampen mod IS. De danske udenlandske krigere, der var blevet anholdt ugen før, kom via Tyrkiet. Han havde samme dag talt med en dansk journalist, der havde været ved grænsen mellem Tyrkiet og Syrien og kunne fortælle om, hvordan ekstremistiske grupper, som f.eks. Ahrar al-Sham, der samarbejder med al-Quada i Syrien, frit kunne krydse den tyrkiske grænse. Det var relevant at forholde sig til Tyrkiets vilje til at bekæmpe IS, især når man tænkte på, at EU havde indgået en aftale om at give den tyrkiske regering mange penge.

Udenrigsministeren var enig i, at der var udfordringer i samarbejdet med Tyrkiet, men det var hans oplevelse, at Tyrkiet i stigende grad havde vilje til levere en tilstrækkelig indsats i kampen mod ISIL – navnlig inden for de seneste måneder, hvor ISIL også havde gennemført terrorhandlinger i Tyrkiet. Tyrkiet havde stillet militærbaser til rådighed for koalitionens angreb mod ISIL og havde været en aktiv del af forskellige former for samarbejde ud over det militære. Ministeren ønskede sig mere entydig og mere aktiv deltagelse fra flere lande i regionen. Tyrkiets store hovedpine var det kurdiske spørgsmål, som man var mere optaget af end af bekæmpelsen af ISIL, men i en effektiv bekæmpelse af ISIL kunne man ikke komme uden om at have et samarbejde med et stort naboland som Tyrkiet. Det var positivt, at ISIL's områder op til grænsen mod Tyrkiet var blevet indskrænket, i takt med at de havde tabt arealer til bl.a. kurdiske tropper. Det gjorde, at muligheden for

frit at bevæge sig ind og ud ikke alene afhæng af Tyrkiets manglende evne eller vilje, men også af, at der blev lukket af fra den sydlige flanke.

Nikolaj Villumsen bad om en tilbagemelding på, hvordan man på rådsmødet ville adressere sikkerhedsproblemet med IS-krigere, der rejser igennem Tyrkiet til Danmark og andre lande. Det var oplagt at rejse behovet for et samlet europæisk pres på Tyrkiet for at sætte ind over for IS-krigere, så de bliver anholdt i stedet for at rejse til Europa. Måske bundede den utilstrækkelige indsats fra tyrkisk side i, at Tyrkiet har en helt anden strategi. At en ekstremistisk gruppe som Ahrar al-Sham kan krydse grænsen uden problemer og få forsyninger ind fra Tyrkiet, vil være med til at styrke al-Qaeda, som de samarbejder med. Al-Qaeda kan godt være i konflikt med ISIL i Syrien, men står også på terrorlisten. Så var den tyrkiske strategi at styrke ekstreme islamister for at bekæmpe kurderne? Hvis det var sandt, var det et stort problem i kampen mod de ekstreme kræfter. Ville regeringen arbejde for, at der kom et EU-pres på Tyrkiet for at sætte en stopper for, at de ekstreme kræfter frit kan krydse grænsen? Måske var det en postgang for sent, fordi man lige havde givet Tyrkiet en masse penge og opbakning, men det ændrede ikke på, at det alligevel ville være relevant at rejse det på det kommende rådsmøde.

Søren Søndergaard henviste til, at YPG's og YPJ's fremgang syd for grænsen til Tyrkiet gjorde det vanskeligere for ekstremistiske grupper at krydse grænsen – også selv om Tyrkiet tillod det. Problemet var bare ubalancen i det. Tyrkiet havde med NATO's næststørste hær vist sig i stand til at lukke grænsen, som de gjorde det for at få genopbygningshjælp og humanitær assistance til de kurdiske områder, men ministeren satte nu sin lid til unge soldater på 20 år i gummisko, der er dårligt bevæbnede og ikke har støtte til at kunne kontrollere grænsen. Diskuterede EU, om man skulle støtte YPG og YPJ til at opretholde grænsen, når Tyrkiet ikke gør det?

Lars Aslan Rasmussen spurgte til situationen for yazidierne i Irak, som stadig ikke kunne vende hjem. Var ministeren bekymret for det, der lignede et folkemord, og ville han rejse det på mødet?

Udenrigsministeren svarede Nikolaj Villumsen, at man fra dansk side direkte og via koalitionspartnerne mod ISIL havde støttet og ville blive ved med at støtte kurderne i at træne og udruste deres soldater. Det skete primært i den nordlige del af Irak, men det var også sket med andre styrker uden for Irak. EU kæmpede samme kamp som dem, nemlig at stoppe ISIL. Man arbejdede på at få Tyrkiet til at være mere effektiv i sin grænselukning. Der var som sagt sket fremskridt, men der kunne gøres mere. Koalitionen havde meddelt, at den arbejder sammen med de organisationer og militser i den syriske konflikt, der ikke er på terrorlisten, hvilket udelukkede al-Qaeda, ISIL, Jabhat al-Nusra etc. Han gik ud fra, at alle de lande, der havde været med til at lave listen, respekterede den. Hvis ikke, ville man forsøge at tage det op med dem.

Ministeren bad Søren Søndergaard om selv at få lov til at udlægge sine egne udtalelser, for han havde ikke sagt, at han satte sin lid til nogen, men havde blot konstateret, at der havde været en fremgang for de kurdiske styrker syd for grænsen, så uanset Tyrkiets

manglende vilje eller evne, var grænsen mere lukket end tidligere. Der var et pres fra USA og fra EU om at få lukket grænsen endnu mere effektivt for at forhindre, syriensjiha-dister i at komme frem og tilbage. Det burde stå klart for alle – inklusive den tyrkiske regering – at det er i Tyrkiets interesse at lukke grænsen. Der havde været svære spørgsmål på bordet i samtaler med Tyrkiet, og man ville naturligvis også drøfte sagen på rådsmødet om mandagen.

Til Lars Aslan Rasmussen sagde ministeren, at yazidierne var blandt de hårdest ramte i konflikten, og man var i gang med at finde ud af, hvorvidt der var tale om et decideret folkedrab. Man havde en særlig interesse i at hjælpe det folkeslag til at komme hjem, og det var blandt prioriteterne i EU's Fælles Udenrigstjeneste.

Nikolaj Villumsen ville gerne have et klart svar på, om ministeren ville rejse problemet med, at Ahrar al-Sham som samarbejder med al-Qaeda, frit kan vandre over grænsen. Ville det blive rejst på rådsmødet med forslag om, at der bliver lagt et pres på Tyrkiet, så de ikke ser igennem fingre med, at der kommer støtte til al-Qaeda ind over grænsen?

Udenrigsministeren svarede bekræftende.

3. Østlige partnerskaber

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3460 – bilag 2 (sammenfatning side 7)

EUU alm. del (15) – bilag 522 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 294 (udvalgsmødereferat, side 357, senest behandlet i EEU 11/12-15)

Udenrigsministeren: Der vil på mødet være en statusdrøftelse af det østlige partnerskab i forberedelsen af ministermødet om det østlige partnerskab den 23. maj 2016.

Fra dansk side tillægger vi det østlige partnerskab stor værdi som rammen om EU's engagement med de seks pågældende lande. Det styrker båndene mellem disse lande og EU, fremmer stabiliteten i regionen og fokuserer EU's støtte til landenes reformprocesser.

Danmark lægger vægt på behovet for en øget differentiering af EU's forbindelser til landene baseret på deres ambitioner og kapacitet. Særlig prioritet skal derfor tillægges de lande, der har indgået associeringsaftaler og omfattende frihandelsaftaler (DCFTA). De lande gennemgår grundlæggende reformer med støtte fra EU. Det drejer sig om Ukraine, Georgien og Moldova.

Selv om der er gjort gode fremskridt, er der behov for at se på, hvordan partnerskabet kan styrkes yderligere. Det handler bl.a. om, at EU og medlemslandene skal være bedre til at koordinere og målrette deres støtteindsatser. Det handler også om, at EU bør styrke den strategiske kommunikationsindsats i landene, så det er synligt for borgerne, hvad EU-tilnærmelse indebærer. Og så vi kan modgå den russiske propaganda. Vi skal samtidig arbejde for fuldt ud at udnytte potentialet i de omfattende frihandelsaftaler.

Fra dansk side har vi især lagt vægt på EU's engagement i Ukraine. Det var derfor, jeg på rådsmødet i januar tog initiativ til at styrke EU's støtte til Ukraines reformproces. Reformprocessen i Ukraine er dog nu i nogen grad sat på pause som følge af den aktuelle regeringskrise. Der gøres store bestræbelser på at samle opbakning til en ny og reformorienteret regering.

Jeg forventer desuden, at der også vil være en helt kort orientering om den vejledende folkeafstemning i Nederlandene om associeringsaftalen med Ukraine, der fandt sted den 6. april 2016.

Jeg forventer også, at vi på mødet vil berøre Armenien og Aserbajdsjan efter kampene i starten af april, der formentlig har været de voldsomste siden 1994.

Holger K. Nielsen anså det for problematisk, at EU havde investeret så meget i Ukraine efter de russiske overgreb uden at opnå de tilsigtede fremskridt. Rusland var blevet mødt med sanktioner og en mere offensiv retorik med klar støtte til den ukrainske regering. Problemet var, at det stadig gik ad pommern til i Ukraine. Under Krimkrisen var man eni-

ge om, at de russiske overgreb, der fandt sted, selvfølgelig var uacceptable, men også om, at der var et problem med måden, som landet blev styret på – f.eks. den omfattende korrupsion. IMF havde nu sat tommelskruerne på. Talte EU også om at stramme op på politikken over for Ukraine? Ukraine er et bundløst kar, som man propper penge i, og hvor der sidder nogle oligarker og skummer fløden. Panamasagen havde også udløbere til Ukraine.

Lars Aslan Rasmussen spurgte, hvad Tyrkiets rolle var i forhold til Aserbajdsjan og til den konflikt, der udspillede sig med Armenien.

Udenrigsministeren var også bekymret for situationen i Ukraine, hvor der siden starten af februar havde været en dyb regeringskrise. Han håbede, at valget af den nye premierminister gjorde det muligt at komme videre. EU havde haft flere delegationer i Ukraine, og der var planlagt en rejse for kommissær Johannes Hahn med det formål at understrege vigtigheden af reformsporet. Ukrainerne skulle roses for at have vist vilje til at gennemføre politiske reformer, og der var taget svære politiske beslutninger. Men der var stadig afgørende elementer at tage fat i: effektiv bekæmpelse af korrupsion, reel decentralisering og implementering af menneskerettigheder. Ministeren havde sagt til sine ukrainske kolleger og andre samtalepartnere, at det var vigtigt at levere hele pakken inden for menneskerettigheder, uanset at Rusland ikke gør det. Gør Ukraine ikke det, vil Rusland få en undskyldning for at springe fra menneskerettighedsaftalen ved at pege på, at Ukraine ikke lever op til sin del. Hvis man skal holde presset på Rusland, som det imod alles forventninger var lykkedes Europa at stå sammen om, inklusive sanktionerne, der gør ondt på mange landes økonomi, var det nødvendigt, at Ukraine leverer. Det var korrekt, at IMF havde valgt at tilbageholde lån, indtil den nye regering udviste vilje til reformer. Der var klare reformvenlige kræfter – f.eks. gjorde finansministeren og udenrigsministeren et stort stykke arbejde – men ministeren vidste ikke nok om den nye premierminister til at kunne sige, hvilken betydning han ville få.

Til Lars Aslan Rasmussen sagde ministeren, at han ikke havde opdateret viden om konflikten mellem Armenien og Aserbajdsjan. Den danske tilstedeværelse i området var lav, og indsatsen gik primært via EU. Konflikten, der havde været indefrosset i mere end 20 år, krævede opmærksomhed fra EU, og man måtte også se på, hvilken betydning nabolandene har.

4. Libyen

– *Rådskonklusioner/politisk drøftelse*

Rådsmøde 3460 – bilag 3 (supplerende samlenotat)

EUU alm EUU alm. del (15) – bilag 522 (internt) (kommenteret dagsorden)

. del (15) – bilag 490 (udvalgsmødereferat, side 669, senest behandlet i EUU 11/3-16)

Udenrigsministeren: Der forventes at være en drøftelse af den seneste udvikling i Libyen med deltagelse af både udenrigsministre og forsvarsministre. Drøftelsen vil bl.a. fokusere på sikkerhedssituationen i Tripoli og på, hvordan EU kan hjælpe med at forbedre denne.

På det seneste har der været en udvikling i den politiske proces i Libyen, som skaber grundlag for en forsigtig optimisme. Den 30. marts ankom Præsidentrådet (The Government of National Accord), som er ledelsen i den libyske samlingsregering, til Tripoli for at forsøge at skabe opbakning til samlingsregeringen. Dette er et positivt og modigt skridt, som det internationale samfund og regeringen har hilset velkommen. Flere centrale institutioner og aktører har erklæret deres støtte til Præsidentrådet, og der er nu en mæglingsproces i gang med fokus på en fredelig overdragelse af magten. Situationen er dog anspændt, og Præsidentrådet møder fortsat modstand fra vigtige parter. Desuden er samlingsregeringen fortsat ikke officielt godkendt af parlamentet i Tobruk i overensstemmelse med den politiske aftale fra december.

EU bakker op om FN's særlige repræsentant for Libyen, Martin Kobler, og de FN-ledede forhandlinger. Etablering af en legitim og bredt forankret libysk samlingsregering og en effektiv sikkerhedsstruktur er afgørende for at bekæmpe den stigende terrortrussel fra ISIL og dæmme op for migrationsstrømmene mod Europa.

Jeg forventer også en drøftelse af, hvordan EU kan hjælpe med at forbedre sikkerheden i Libyen – ikke mindst i Tripoliområdet. Konkret er der i EU overvejelser om en mulig civil mission med fokus på opbygning af det libyske politi og retssektoren. Der har i EU-kredsen været bred opbakning til at kigge nærmere på rammerne og mulighederne for en sådan mission.

EU har desuden stillet en støttepakke til Libyen på 100 mio. euro i udsigt. Støtten forventes bl.a. at gå til kapacitetsopbygning af de libyske myndigheder, levering af basale ydelser, uddannelse, økonomisk udvikling og sikkerhedssektorreform.

Danmark bakker fuldt op om et stærkt EU-engagement i Libyen. Vi lægger vægt på, at de konkrete indsatser identificeres i tæt dialog med libyerne selv samt med relevante internationale og regionale partnere.

Nikolaj Villumsen havde læst, at formanden for Det Europæiske Råd, Donald Tusk, havde slået alarm i Europa-Parlamentet om, at der siden 12. marts var kommet 12.000 flygtninge fra Libyen til Italien. Man havde indgået en efter Nikolaj Villumsens mening meget kynisk aftale med Tyrkiet, der så igennem fingre med krænkelser af grundlæggende menneskerettigheder, så kunne man så forvente andet end, at flygtningene blev tvunget til at søge andre ruter og rejse via Libyen i stedet for igennem Tyrkiet? Mente ministeren, at EU-Tyrkiet-aftalen på den baggrund kunne betegnes som en succes? Hvor mange flygtninge forventede man at få via Libyen?

Holger K. Nielsen mente, at man måtte have en mere strategisk tilgang og ikke springe fra tue til tue – det gjaldt ikke mindst forholdet til Libyen og den strategi, man skulle anvende der.

Udenrigsministeren mente ikke, at aftalen med Tyrkiet var kynisk, men var med til at sikre fundamentale rettigheder og hjælp til de flygtninge, som Tyrkiet huser. Der var altså ikke tale om bistand til den tyrkiske regering. Men det var klart, at når den rute, der gik op igennem Vestbalkan fra Tyrkiet til Grækenland og videre op, var blevet indskrænket, ville flygtningene prøve andre ruter. Ministeren mente dog ikke, at flygtninge var tvunget til at tage ruten over Middelhavet, for det internationale samfund stiller flygtningelejre til rådighed, der gør det muligt at blive i nærområderne. Mange af dem, der kom over grænsen, var fra Iran, Pakistan etc. og dermed snarere migranter end flygtninge. Hele situationen viste, at håndteringen af menneskestrømmen ikke bare var et spørgsmål om at gøre en indsats i Grækenland og i Tyrkiet, men om at se på den måde EU samlet set sørger for en effektiv kontrol og registrering ved alle grænser, så man kan finde frem til, hvorvidt folk har et legitimt opholdsgrundlag, eller om de skal returneres til deres hjemland. Derfor havde man styrket indsatsen i Italien, og man var i gang med at foretage bedre kontrol i farvandene. Det havde man drøftet i EU tidligere, så det var ikke at hoppe fra tue til tue. Danmark var ikke en del af patruljeringen i farvandene, fordi Danmark ikke er en del af det forsvarssamarbejdet. Ministeren kunne af den grund ikke orientere grundigt om det, men der var altså en indsats i gang i forhold til Libyen. EU forsøgte også at lave en masse initiativer for at understøtte en positiv udvikling i Libyen, men det var svært med de to regeringer i Tripoli og Tobruk, der ikke evnede at samle national opbakning til Præsidentrådet.

Søren Søndergaard spurgte, hvad der var for lejre, hvor flygtninge kunne søge hjælp og beskyttelse i – og som gjorde, at de ikke var nødsaget til at tage ruten over Middelhavet.

Udenrigsministeren svarede, at en række af de mennesker, der kom til Europa, havde valgt at forlade flygtningelejrene for at søge en bedre tilværelse i Europa. De var altså ikke tvunget, men havde valgt, at den lejr, de befandt sig i, ikke længere var det, de ønskede.

5. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger under dette punkt.

6. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger under dette punkt.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3460 (udenrigsanliggender – forsvar) den 19. april 2016

Udenrigsministeren sagde, at han på vegne af forsvarsministeren ville forelægge rådsmødet for udenrigsanliggender om forsvar den 19. april 2016 til orientering.

1. Kapacitetsopbygning for sikkerhed og udvikling

– *Orientering/Politisk drøftelse*

JOIN (2015) 0017

Rådsmøde 3460 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (15) – bilag 522 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 184 (udvalgsmødereferat, side 186, senest behandlet i EUU 13/11-15)

Udenrigsministeren: Det første punkt på dagsordenen for rådsmødet er EU's kapacitetsopbygningsindsatser inden for sikkerhedssektoren. Udgangspunktet for drøftelsen forventes at være en orientering fra EU's Fælles Udenrigstjeneste og Kommissionen om status for arbejdet med den implementeringsplan, der blev fremlagt ved det sidste formelle EU-forsvarsministermøde i november.

Som udvalget tidligere er blevet orienteret om, har pilotprojekter med EU-kapacitetsopbygningsindsatser i Mali og Somalia vist, at finansiering og manglende ressourcer er en væsentlig udfordring. Bl.a. havde EU ikke mulighed for – inden for de eksisterende finansieringsrammer - at yde sine lokale partnere støtte til basale fornødenheder, såsom vand, senge, telte og udstyr til eksempelvis beskyttelse mod miner og sprængladninger.

Kapacitetsopbygningsindsatserne er et vigtigt element i forhold til at sikre bæredygtige resultater af EU's krisestyringsmissioner. Derfor arbejder Kommissionen, Den Fælles Udenrigstjeneste og medlemslandene for at styrke samtænkningen af EU's kapacitetsopbygningsindsatser, EU's krisestyringsmissioner og de øvrige indsatser.

Regeringen støtter fortsat dette arbejde. Der bør ske en styrket koordination og samtænkning af EU's eksterne indsatser og støtte til partnerlande og organisationer, så man bedre bliver i stand til at forebygge, håndtere konflikter og fastholde gevinsterne af en given krisestyringsindsats.

Fra dansk side vil vi derfor være opmærksomme på fremdriften i dette arbejde. Det er naturligvis også vigtigt at sikre den rette finansieringsmodel samt at de nye retningslinjer for anvendelse af udviklingsbistanden anvendes.

2. Hybride trusler

– *Orientering/Politisk drøftelse*

JOIN (2016) 0018

Rådsmøde 3460 – bilag 1 (sammenfatning side 5)

EUU alm. del (15) – bilag 522 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (142) – bilag 29 (udvalgsmødereferat, side 922, senest behandlet i EUU 12/5-15)

Udenrigsministeren: Det andet punkt på dagsordenen for rådsmødet omhandler hybride trusler. Den Fælles Udenrigstjeneste og Kommissionen har netop rundsendt en fælles meddelelse om EU's håndtering af hybride trusler, der forventes at danne grundlag for drøftelsen på rådsmødet. Meddelelsen er foranlediget af den stigende anvendelse af hybride strategier og operationer i EU's nærrområde, hvilket Ruslands ageren i Ukraine de seneste år er et eksempel på.

Begrebet hybrid er komplekst, men skal indfange statslige og ikkestatslige aktørers direkte og indirekte anvendelse af konventionelle og ukonventionelle midler med henblik på at opnå bestemte politiske mål. Disse midler kan være alt fra hårde militære midler til blødere midler, men ingen af dem kan karakteriseres som konventionel krigsførelse.

Meddelelsen indeholder en række konkrete forslag til tiltag, der har til formål at sikre robusthed og sammenhæng på tværs af sektorer i EU, i medlemslandene og hos partnerlande. Det kan bl.a. ske ved at opbygge bedre situationsbilleder, afskrække mod brugen af hybride operationer og reagere på eventuelle angreb.

Ligeledes understreges vigtigheden af EU's partnerskaber, særlig EU-NATO-samarbejdet. Det finder regeringen særdeles positivt. EU og NATO står over for de samme hybride udfordringer, og der er behov for samarbejde og koordination mellem de to organisationer. Derfor er NATO's generalsekretær inviteret til at deltage i Rådets drøftelse.

Lad mig understrege, at det er først og fremmest en national opgave at sikre et samfunds robusthed mod hybride trusler. Det står dog samtidig klart, at omfanget af anvendelsen af hybride trusler nødvendiggør en styrket EU-koordination. EU kan med sine mange instrumenter bistå europæiske lande - både medlemslande og partnerlande - med at opbygge den nødvendige samfundsrobusthed. Regeringen støtter derfor op om, at der arbejdes videre med meddelelsen om EU's håndtering af hybride trusler.

Det forventes, at man vedtager konklusioner i forbindelse med meddelelsen, og at disse konklusioner vil hilse meddelelsen velkommen og derudover understrege, at det først og fremmest er et nationalt ansvar at skabe samfundsrobusthed. Derudover forventes konklusionerne at anbefale, at der arbejdes videre med styrkelsen af EU-NATO-samarbejdet og EU's analytiske kapacitet, for så vidt angår hybride trusler. Det kan vi fra dansk side støtte op om.

3. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

4. Siden sidst

Udenrigsministeren: Jeg kan afslutningsvis oplyse, at der inden selve forsvarsministermødet afholdes møde i Styringsrådet for Det Europæiske Forsvarsagentur med fokus på EU's forsvarskapabiliteter, forsvarssamarbejde og forsvarsindustri. På grund af forsvarsforbeholdet deltager Danmark ikke i agenturet.

Punkt 3. Årlig handelspolitisk orientering

Udenrigsministeren: I dag vil jeg også gerne benytte lejligheden til at afgive regeringens årlige orientering om handelspolitikken. Jeg vil starte med at opridsse den danske kontekst: I Danmark har vi generelt bred opbakning til handelspolitikken. Det er forståeligt – og glædeligt, da global frihandel grundlæggende er i Danmarks interesse. Som en lille og åben økonomi er vi afhængige af at handle med andre på åbne markeder, og vi er gode til det. Den samlede danske vare- og tjenesteeksport var i 2015 på 1.070 mia. kr., hvilket størrelsesmæssigt svarer til godt halvdelen af det danske BNP. Men frihandel er ikke kun fornuftigt set fra et økonomisk perspektiv. Det er også et nyttigt værktøj i vores generelle udenrigspolitiske værktøjskasse.

Vi bruger frihandel til at styrke vores politiske relationer. Det er bl.a. et vigtigt element i EU's frihandelsaftaler med vores naboer i øst og syd, men det er også en drivkraft i flere af vores igangværende bilaterale forhandlinger. Med styrkede politiske bånd kan vi også lettere fremme vores europæiske værdier. Gode eksempler er områder som miljø, klima og arbejdstagerrettigheder, hvor EU stiller høje krav i frihandelsaftalerne. Det medvirker til at skabe lige konkurrencevilkår for vores virksomheder, men det kan samtidig være en effektiv løftestang for nationale reformer i partnerlandet og er dermed til gavn for begge parter.

En anden værdi, som vi forsøger at styrke med frihandel, er forbrugerbeskyttelse, hvilket ellers desværre ikke er det indtryk, man får fra den offentlige debat om handelsaftaler. Ud over de økonomiske fordele for forbrugerne er der i moderne frihandelsaftaler også meget fokus på at sikre, at man ikke går på kompromis med produktsikkerhed eller fødevarerstandarder. I EU skal en forbruger kunne stole på sine indkøb – lige meget hvor produktet kommer fra. Det fokus på at bruge handelspolitikken til at fremme værdier er et vigtigt element i Kommissionens nye handelsstrategi, Trade for All, der blev lanceret i efteråret. Vi har fra regeringens side støttet denne prioritering, da det giver god mening og er en oplagt mulighed for at samtænke EU's politikker. Også globalt ses handelspolitik som et middel til at fremme andre politikområder, og handelspolitik indgår da også i FN's nye bæredygtighedsmål som et middel til at opnå bæredygtig udvikling. På denne opløftende baggrund vil jeg vende mig mod de konkrete sager.

Multilateral handelspolitik: WTO's MC10 i Nairobi

Udenrigsministeren: Lad mig starte med det multilaterale spor: WTO's 10. ministerkonference – MC10 – blev afholdt i Kenya i december sidste år, hvor jeg havde privilegiet at være med til de intense forhandlinger om Nairobi-pakken. Det lykkedes i 11. time at opnå en række vigtige delaftaler, der åbner for mere frihandel til gavn for alle, særlig for udviklingslandene.

Vi må erkende, at vi ikke kunne afslutte Doharunden, hvilket havde været det optimale resultat i den bedste af alle verdener. Men ikke desto mindre er det min vurdering, at Nai-

robipakken udgør en god platform for det fremtidige arbejde. Mod svære odds viste MC10, at de multilaterale institutioner kan levere resultater. Særlig åbner Nairobiaftalen for, at der kastes et nyt blik på de aktuelle emner, og for, at WTO kan begynde at identificere nye forhandlingstemaer. Det indgyder håb om en mere positiv forhandlingsdagsorden de kommende år – i stedet for den låste Doharunde. Og regeringen presser derfor på for, at EU fortsat indtager en proaktiv rolle i WTO.

Nairobiapakken indeholder gode og substantielle aftaler inden for landbrug og informationsteknologi samt initiativer, der er målrettet de mindst udviklede lande. Af særlig betydning vil jeg for det første fremhæve aftalen om at udfase og begrænse eksportstøtteordninger på landbrugsområdet. Det bidrager til at ensarte rammevilkårene globalt til gavn for danske landmænd, men ikke mindst for bønder i udviklingslandene.

For det andet faldt aftalen om at udvide frihandelsaftalen om informationsteknologi på plads. Den liberaliserer op mod 10 pct. af den samlede verdenshandel. Det er altså meget – og det er til gavn for både danske forbrugere og virksomheder.

Som supplement til det multilaterale spor har vi EU's bilaterale forhandlinger. Jeg vil ikke gennemgå dem alle, men give en kort status for de største sager først og derefter nævne de mest markante milepæle i løbet af det sidste års tid.

TTIP

Udenrigsministeren: Først er der forhandlingerne med USA om TTIP, hvor der sidste år blev opnået vigtige fremskridt. EU og USA udvekslede nye toldtilbud, og EU fremsatte ambitiøse tekstforslag på områder som bæredygtighed og investeringsbeskyttelse. I starten af 2016 har EU og USA intensiveret forhandlingerne yderligere, og der er bl.a. blevet udvekslet tilbud om markedsadgang for offentlige indkøb. Endelig er der opnået fremskridt for det reguleringsmæssige samarbejde, som regeringen anser som en vigtig prioritet i TTIP, da det er her, det største økonomiske potentiale ligger.

Det er fortsat ambitionen, at der skal indgås en politisk aftale om TTIP i år, men det er klart, at 2016 er et politisk vanskeligt år for USA på grund af præsidentvalget og deres ratifikation af TPP-frihandelsaftalen med Stillehavslændene. For EU er det samtidig afgørende, at den endelige TTIP-aftale bliver balanceret og ambitiøs på alle områder. Jeg er dog ikke i tvivl om, at vi nok skal nå i mål med TTIP, da både EU og USA har en klar økonomisk og politisk interesse i en aftale.

Søren Søndergaard sammenlignede EU med de frihandelsaftaler, man indgår. Ministeren var meget interesseret i, at frihandelsaftalerne er værdibaserede. Det vil sige, at de bygger på en række standarder. I EU har man i kraft af Europa-Parlamentet folkelig indflydelse på standarderne. Hvad er det folkelige element i TTIP? Hvordan skal befolkningerne være med til at udvikle standarderne? Hvis der skulle være logik i det, skulle der være et TTIP-parlament, ligesom der er et Europa-Parlament. Hvad var ministerens over-

vejelser? Som tidligere medlem af Europa-Parlamentet og nuværende medlem af Folketinget øjnede han muligheden for at blive medlem af et transatlantisk parlament.

Udenrigsministeren gav Søren Søndergaard ret i, at frihandelsaftalerne løfter standarden bl.a. på miljø- og forbrugerbeskyttelsesområdet. Han kunne ikke mindes, at nogen havde talt om, at man skulle have et europæisk-canadisk parlament, et europæisk-vietnamesisk parlament eller et europæisk-syd-koreansk parlament. Langt de fleste var tilfredse med at have deres nationale parlamenter og i Europas tilfælde også et regionalt parlament. I forhold til de mange andre aftaler, EU indgår, syntes ministeren, at der var en stor offentlig debat om TTIP. Han havde selv deltaget i adskillige høringer og konferencer om aftalen og haft drøftelser med Forbrugerrådet og Dansk Industri om processen og om, hvad man skulle lægge vægt på. Der var mere offentlig adgang til processen end i forhandlingerne om så mange andre aftaler, fordi den havde været så omtalt. I Udenrigsministeriet kan folketingsmedlemmer komme over i et såkaldt læserum og læse i forhandlingspapirerne, som af gode grunde ikke kan lægges offentligt frem. Man kan jo ikke fortælle dem, man forhandler med, hvilke kort man sidder med.

Søren Søndergaard syntes, det var kækt af ministeren at sammenligne TTIP med aftalen med Canada eller Vietnam. TTIP dækker 45 pct. af verdenshandelen, og man argumenterer med, at den kan sætte standarden for hele verdenshandelen. Det samme gælder ikke aftalen med Vietnam. Søren Søndergaard gentog derfor sit spørgsmål om, hvordan man undgår, at TTIP fastfryser standarderne. Standarderne for bl.a. fødevarer sikkerhed og miljøbeskyttelse var blevet højere med tiden, og nu var der lagt op til en mekanisme, hvor virksomheder kan lægge sag an mod regeringer for at lave lovindgreb, der modarbejder en forventet fremtidig profit. Lignende mekanismer eksisterer allerede i en række aftaler, og man har set, hvordan Vattenfall har lagt sag an mod Tyskland for at forhindre udfasningen af atomkraft, fordi de havde forventet at tjene penge på det. I EU har man løst problemet med et parlament, der har nogle rettigheder. Hvordan ville man gøre inden for rammerne af TTIP?

Udenrigsministeren svarede, at TTIP er en større aftale, men at de andre aftaler har været med til at sætte standarderne både for aftaler med mindre udviklede lande, som f.eks. Vietnam, og industrialiserede lande, som f.eks. Sydkorea. Han håbede, man ville lave en aftale, der satte nye standarder. Det krævede, at man nåede frem til en aftale, inden andre aftaler, som f.eks. TPP mellem USA og Stillehavsområdet, fastfryser nogle standarder, som man fra europæisk side ikke får indflydelse på. Ministeren håbede derfor på en hurtig afklaring og et højt ambitionsniveau. At indgå en handelsaftale indebærer ikke en fastfrysning af standarderne for tid og evighed. Der var mulighed for at revidere frihandelsaftaler løbende, det gjorde man bl.a. i aftalen mellem EU og Mexico, som havde nogle år på bagen og havde behov for at få et nyt niveau på mange forskellige områder. Danmark har rigtig mange investeringsbeskyttelsesaftaler tilbage fra dengang, man selv lavede dem. Under Nyrupregeringen blev der lavet en række af dem. Ideen med en investeringsbeskyttelsesmekanisme er at beskytte virksomheder mod diskriminerende lovindgreb – ikke generelle lovindgreb. Derfor havde en række af de ofte nævnte retssager ingen gang på jorden. Cigaretfirmaet Phillip Morris havde ganske rigtigt lagt sag an mod

Australien, der havde ændret cigaretpakkerne til det mere afskrækkende, men den retssag blev totalt afvist som irrelevant. En investeringsbeskyttelsesaftale beskytter ikke virksomhederne mod ændrede vilkår. Danmark skal stadig kunne vælge sine standarder, men lovgivningen må ikke være diskriminerende, altså rettet mod en enkelt virksomhed. Ministeren mente, de fleste var enige om, at man ikke skal lave lovgivning rettet mod en enkelt virksomhed, men at man sagtens kan hæve standarderne på et område og dermed ændre indtjeningsmulighederne. En privat virksomhed på et frit marked må finde sig i, at regeringer sætter rammerne for, hvad man må, og den mulighed begrænses ikke af de investeringsbeskyttelsesaftaler.

Japan

Udenrigsministeren: En anden vigtig prioritet for Danmark er EU's forhandlinger med Japan, da en ambitiøs frihandelsaftale vurderes at kunne øge dansk eksport i samme størrelsesorden som en ambitiøs TTIP-aftale. Forhandlingerne går fremad, men ikke så hurtigt, som vi kunne ønske. Fra EU's side vil vi bl.a. gerne have øget markedsadgang for fødevarer og offentlige udbud. Fra japansk side henvises der til, at man først skal have ratifikationen af den regionale frihandelsaftale – TPP – igennem parlamentet. Det er forventningen, at det kan ske til sommer, og herefter vil Japan forhåbentlig være klar til at afslutte forhandlingerne med EU.

Ukraine

Udenrigsministeren: Det lykkedes endelig den 1. januar 2016 at få frihandelsaftalen med Ukraine til at træde i kraft. De ukrainske virksomheder har haft glæde af aftalen siden 2014, men nu er det også lettere for danske virksomheder at handle med og investere i Ukraine. Med denne aftale kan Ukraine i løbet af nogle år reelt blive en del af EU's indre marked. Det kræver dog, at Ukraine faktisk får vedtaget og gennemført alle de reformer, som den omfattende frihandelsaftale indeholder. Og det ændrer den hollandske folkeafstemning ikke ved foreløbig.

Søren Søndergaard havde noteret sig, at ministeren sagde, at den hollandske folkeafstemning ikke ændrer på handelsaftalen med Ukraine foreløbig. Hvad ligger der i ordet foreløbig?

Udenrigsministeren sagde, at folkeafstemningen ingen betydning havde foreløbig, fordi frihandelsaftalen med Ukraine var trådt i kraft ved nytår. Så længe den hollandske regering ikke havde konkluderet på den vejledende folkeafstemning, ændrede den ikke juridisk noget ved aftalen. Ministeren ville ikke gætte på, hvad den hollandske regering ville konkludere, og forventede kun en kort orientering af deres foreløbige drøftelse på mødet. Der toner ikke noget klart billede frem af, hvad konsekvensen vil blive. Den hollandske regering var en flertalsregering og havde bakket op om aftalen fra begyndelsen, men er nu ved at undersøge, hvad den kunne konkludere på baggrund af folkeafstemningen.

Canada

Udenrigsministeren: Også med hensyn til aftalen med Canada har vi gjort fremskridt, da forhandlingsresultatet fra 2014 nu har været gennem en juridisk gennemgang, samtidig med at der er sket nogle tilpasninger af investeringsbeskyttelseskapitlet. Tilpasningerne skyldes, at Kommissionen som bekendt har foreslået nogle reformer af systemet med international voldgift som tvistløsningsmodel i forbindelse med forhandlingerne med USA. Tilpasningerne, som den canadiske regering konstruktivt har accepteret at indarbejde, er blevet godt modtaget i både Europa-Parlamentet og hos medlemslandene. Nu skal aftalen godkendes af Canadas parlament og på EU-siden både i Rådet og Parlamentet samt i de nationale parlamenter. Vi forventer, at aftalen kan anvendes på foreløbig basis i begyndelsen af 2017, så vores virksomheder hurtigst muligt kan få gavn af toldnedsættelserne og de andre fordele.

Vietnam

Udenrigsministeren: Jeg er også meget tilfreds med, at forhandlingerne om en frihandelsaftale mellem EU og Vietnam blev afsluttet i december sidste år. Det er en meget ambitiøs aftale. Tolden fjernes på 99 pct. af alle de produkter, der i dag handles mellem EU og Vietnam. Aftalen dækker såvel tekniske handelshindringer som en række reguleringsspørgsmål, konkurrence, tjenesteydelser og investeringer og indeholder desuden et bæredygtighedskapitel. Aftalen er nu til juridisk gennemgang hos Kommissionen, og det er også forventningen, at den kan træde i kraft næste år.

Åbning af nye forhandlinger med Filippinerne, Mexico, New Zealand og Australien

Udenrigsministeren: Oven i alle disse gode resultater arbejder EU også på at få frihandelsaftaler med flere nye partnerlande. I december sidste år åbnede Kommissionen frihandelsforhandlinger med Filippinerne. Ambitionsniveauet for denne aftale er lige så højt som for aftalen med Vietnam. EU er også tæt på at åbne forhandlinger med Mexico, hvor der er enighed om behovet for at modernisere den eksisterende frihandelsaftale. I samme region har vi forhåbninger om reel fremdrift i 2016 i frihandelsforhandlingerne mellem EU og Mercosur, som jo bl.a. omfatter Brasilien og Argentina. I forhold til Australien og New Zealand forventer jeg at Kommissionen snart vil forelægge Rådet forslag til forhandlingsdirektiver. Planen er, at forhandlingerne skal påbegyndes samtidig, men ikke nødvendigvis afsluttes samtidig.

Kina

Udenrigsministeren: EU er som bekendt i gang med at forhandle en investeringsaftale med Kina. Der er fremskridt i forhandlingerne, men også fortsat et stykke vej igen, før aftalen er på plads. Desuden har drøftelserne om eventuel tildeling af markedsøkonomisk status til Kina i forhold til antidumpingundersøgelser været højt på dagsorden det seneste halve år og vil fortsat være det i resten af 2016.

Rusland

Udenrigsministeren: Handelsforholdet til Rusland er stadig præget af EU's sanktioner og de russiske modsanktioner. Når det gælder det russiske importforbud af svinekød i kølvandet på et udbrud af afrikansk svinepest i enkelte EU-lande, ventes det, at der snart kommer en afgørelse i den sag, som EU har anlagt ved WTO's tvistbilæggelsesorgan.

Det var en kort gennemgang af de sager, der har fyldt mest på EU's handelspolitiske dagsorden det sidste år. EU har stadig et højt handelspolitisk ambitionsniveau, både med hensyn til bredde og dybde. Det bakker regeringen 100 pct. op om.

Nu er jeg selvfølgelig interesseret i at høre jeres bemærkninger til og vurderinger af, hvor EU's handelspolitik kan og skal bevæge sig hen fremover.

Kenneth Kristensen Berth havde noteret sig, at Afrika kun blev nævnt i forbindelse med svinepest og et møde i Nairobi. Foregik der noget på frihandelsområdet mellem Afrika og EU? Der var ingen tvivl om, at ulande har gavn af frihandelsaftaler.

Udenrigsministeren svarede, at der ikke var nogen nye større frihandelsaftaler med Afrika på tapetet. Fra europæisk side havde man lavet nogle generelle aftaler om de mindst udviklede lande, hvor man åbnede op for en højere grad af frihandel med alt andet end våben. Det er en aktiv del af Danmarks politik ikke bare at fjerne de toldmæssige barrierer, men også de øvrige handelsmæssige. Man presser f.eks. på for at få fjernet nogle af de kvoteordninger, EU stadig har, eksempelvis for olivenolie. Tunesien var hårdt ramt af nedgang i deres turisme efter de terrorangreb, der havde været, og her kunne det hjælpe, hvis landbruget kunne afsætte mere olivenolie til Europa. Det var lykkedes de mere frihandelsorienterede lande at presse en midlertidig forhøjelse af Tunesiens kvote igennem. Den forhøjelse så man meget gerne blive permanent, og man arbejdede videre med lignende tiltag.

Afrika var selv i gang med at skabe en række regionale frihandelszoner, både østpå i Kenya og på Det Afrikanske Horn og vestpå i bl.a. Nigeria. Den Afrikanske Union havde en ambition om at lave et afrikansk frihandelssamarbejde. Der var et stykke vej, men det var den retning, de ville gå i, og der var en vilje til det. Gennem udviklingsbistanden støtter man opbygningen af forhandlingskapacitet, så Afrika kan forhandle frihandelsaftaler. Afrika var altså ikke glemt på det område.

FO Punkt 4. Rådsmøde nr. 3461 (retlige og indre anliggender) den 21. april 2016

Punkt 4 på udvalgets dagsorden udgik, idet ministeren var syg.

FO 1. Den Europæiske grænse- og kystvagt: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Grænse- og Kystvagt og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007 og Rådets beslutning 2005/267/EF (førstebehandling)

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2015) 0671

Rådsmøde 3461 – bilag 1 (samlenotat side 3)

KOM (2015) 0671 – bilag 524 (brev til udlændinge,- integrations- og boligministeren vedr. opfølgning på forelæggelse i EUU 1/4-16)

KOM (2015) 0671 – bilag 4 (notat i opfølgning af forhandlingsoplæg 1/4-16 om forslag til en europæisk grænse- og kystvagt)

EU-note (15) – E 21 (note af 22712-15 om fælles grænse- og kystvagtagentur)

EUU alm. del (15) – bilag 363 (Europa-Kommissionens faktaark om Schengenreglerne)

EUU alm. del (15) – bilag 522 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 507 (foreløbigt referat fra Europaudvalgets møde 1/4-16)

2. It-systemer for sikkerhed og grænser

Rådsmøde 3461 – bilag 1 (samlenotat side 15)

EUU alm. del (15) – bilag 522 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (12) – bilag 274 (udvalgsmødereferat, side 827, Smart Borders- pakke fra 2013 forelagt EUU 22/2-13)

a) Kommissionens meddelelse ”Bedre og mere intelligente informations-systemer med henblik på grænseforvaltning og sikkerhed

– *Politisk drøftelse*

KOM (2016) 0205

b) Intelligente grænser-pakken:

– *Politisk drøftelse*

I) **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem (EES) til registrering af ind- og udrejseoplysninger om tredjelandstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser, samt afslag på indrejse og fastsættelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EF) 767/2008 og forordning (EU) 1077/2011**

KOM (2016) 0194

II) **Forslag til ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 399/2016 (Schengengrænsekodeks), hvad angår anvendelse af ind- og udrejsesystemet.**

KOM (2016) 0196

3. Migration: Opfølgning på konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 17.-18. marts 2016 og kommende tiltag

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2016) 0166

Rådsmøde 3461 – bilag 1 (samlenotat side 26)

Det Europæiske Råd 17-18/3-16 – bilag 7 (konklusioner fra mødet i Det Europæiske Råd 17-18/3-16)

EUU alm. del (15) – bilag 522 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (15) – bilag 487 (udvalgsmødereferat, side 646, senest behandlet i EUU 4/3-16)

4. (Evt.) Reform af det fælles europæiske asylsystem: Kommissionens meddelelse "Reform af det fælles europæiske asylsystem og fremme af lovlige migrationsveje"

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2016) 0197

Rådsmøde 3461 – bilag 1 (samlenotat side 29)

EUU alm. del (15) – bilag 522 (internt) (kommenteret dagsorden)

5. Databaser: Systematisk tilførsel af data og konsistent anvendelse af Europæiske og internationale databaser

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3461 – bilag 2 (supplerende samlenotat)
EJU alm. del (15) – bilag 522 (internt) (kommenteret dagsorden)

6. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

7. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Mødet sluttede kl. 11.15